

го побие малко, за да не строши стовните.

— Тръба да го побиешъ, дорде не е разбилъ стовните, говори чѣсто Хаджи Генчо, — а когато ги разбие, то ти го бий колкото искашъ, а стовните нѣма вече да бждатъ цѣли.

Но да ви кажа право, Хаджи Генчо въ това отношение само философствува, както е философствувалъ нѣкога си и Насрадинъ-Ходжа; а на практика бива сжвсѣмъ друго, т. е. когато момченцето разбие стовните, то Хаджи Генчо му исправя кръстътъ твърде немилостиво. Но както и да е, а Хаджи Генча обичатъ сичките Коприщенци, и наричатъ го справедливъ човекъ. Единъ отъ Коприщенските любители на правосъдието оцѣнилъ Хаджи Генча твърде добре, завѣлъ го въ Ерусалимъ на поклонѣние, окжпалъ го „во Иорданъ рѣкъ“, и Генчо Букумявеата станалъ почитенъ Хаджи Генчо. Тръба да забѣлѣ-